

[Indenrigsministeren.]

har allerede nu omtalt de økonomiske forhold, og udvalget vil få det materiale, som vi råder over, i nærmeste fremtid.

Med hensyn til de vanskeligheder for København, som hr. Henning Jensen nævnte, er disse også indgået i det forslag, som fremkommer til udvalget, når det er godkendt.

Hr. Erlendsson og enkelte andre gav udtryk for en vis utryghed ved lovforslaget i retning af, at det skulle kunne fremme en centralisering af amternes sygehusvæsen, således at amterne skulle blive mindre interesseret i at opretholde de mindre sygehuse. Hr. Erlendsson gav ingen begrundelse for, hvorfor han havde den opfattelse, og jeg kan ikke se, at der kan være nogen rimelig begrundelse for den. Sagen er jo den, at udgiften pr. sygedag i reglen er mindre på de små sygehuse end på de store, og den omstændighed, at amterne nu selv fuldt ud får ansvaret for udgifterne, skulle da efter min opfattelse, hvis man regner med en økonomisk påvirkning af amtsrådenes beslutning, gå i retning af, at man blev mere interesseret i de små sygehuses stadige bestånd.

Hr. Gunner Baunsgaard nævnte spørgsmålet om undervisningsengene i Århus og Odense og på rigshospitalet. Dertil må jeg først sige, at det i begge tilfælde er noget, der hører under undervisningsministeriet, men jeg er bekendt med, at rigshospitalets forhold er blevet bearbejdet i et udvalg, og at betænkning er afgivet. Ifølge den forudser man en fremtidig betætningsordning for indlæggelse på rigshospitalet, således at amterne skal betale for deres patienter, og spørgsålet om rigshospitalets betalingsordning vil antagelig komme til behandling på et ikke så fjernt tidspunkt.

Hr. H. C. Toft var inde på, om spørgsmålet om statshospitalernes overgang til amterne eventuelt kunne blive diskuteret i forbindelse med dette lovforslag. Dertil kan jeg sige, at jeg har grund til at regne med, at der kan fremsættes et lovforslag herom inden folketingets hjemsendelse, så vi kan få

første behandling i denne samling. Når det ikke har kunnet ske hurtigere, er det, fordi der er en række ting, man skal kunne overskue, inden man kan komme så vidt. Det er spørgsmålet om personaleforhold, og det er spørgsålet om det økonomiske forhold over for amterne, som skal overtage dem. Det store problem i overdragelsen af statshospitalerne er at få det gjort på en sådan måde, at samtlige amter bliver nogenlunde ligestillet. Forholdet er jo det i dag, at der er amter, hvor der ingen statshospitaler, ingen psykiatriske hospitaler er; der er andre, hvor der er nogle meget dårlige, og der er så endelig de steder, hvor der er nogle helt nye og fuldt udbyggede, og vort problem er at få skabt et system, så de bliver ligestillede, og det forhandles der for tiden også med amterne om. Men jeg regner som sagt med, at vi kan have tingene tilendebragt, således at der kan blive fremsat et forslag inden vi tager hjem, og således at det kan blive vedtaget i næste samling, forhåbentlig i den første del af næste samling, og således at tingene er helt klare, når kommuner og amtskommuner skal til at lægge deres budget for finansåret 1976-77, som må anses for at være det tidligste tidspunkt, hvor overgang af statshospitaler kan finde sted.

Poul Boeg stillede et spørgsmål vedrørende de 1,6 mill. kr. og 4,6 mill. kr., henholdsvis besparelse ved ophævelse af procentrefusionen og kompensation til amtskommunerne. Forskellen består i, at de 1,6 mill. kr. alene angår sygehusvæsenet, og det er det beløb, vi i 1974-75 forventer at skulle yde til sygehuse i procentvis refusion, og de 4,6 mill. kr. er det samlede beløb i kompensation via de generelle tilskud, når dette og andre lovforslag er vedtaget. Det er altså et sammendrag af de forskellige områder, og de 1,6 mill. kr. vedrører alene sygehuse.

Så spørger hr. Poul Boeg — og det gjorde for så vidt også hr. H. C. Toft — om ikke jeg har forhastet mig lidt med fremsættelsen af lovforslagene, og det hører igen sammen med kritikken af, at der ikke var tilstrækkeligt redegjort for de økonomiske vilkår ved